

3

Fællesudvalget
om Skattespørgsmaal.

København, den 27. November 1936.

Til det af Folketinget nedsatte Udvalg vedrørende Forslag til Lov om personlig Skat til Kommunen, Rigsdagen, K.

I Anledning af det i Folketinget den 4. November 1936 fremsatte Forslag til Lov vedrørende personlig Skat til Kommunen tillader Erhvervenes Fællesudvalg om Skattespørgsmaal, der er nedsat af Dansk Dampskibsrederiforening, Fællesrepræsentationen for dansk Haandværk og Industri, Grosserer-Societetets Komité, Industriraadet og Provinshandelskammeret, sig herved over for det ærede Folketingsudvalg at anføre følgende:

I Lovforslagets § 33 foreslaas den kommunale Selskabsskat forhøjet fra 3 til 5 pCt. Denne Ændring maa vi ud fra vor erhvervsmæssige Indsigt advare imod. Den Skat, Staten i Forvejen efter en meget stærk Progression opkræver af Selskaberne, er saa stor, at denne Forhøjelse ydermere vil hemme vort Erhvervslivs sunde Udvikling, idet den vil modvirke den Kapitalopsparing og Konsolidering, som er den nødvendige Betingelse for vor hele økonomiske Fremtid. Vi kan ikke tit nok paapege, at det her drejer sig om en Dobbeltbeskatning og som saadan i sig selv er urimelig og ubillig. Imod en Skærpelse af denne Ubillighed maa vi paa det alvorligste protestere. De Bestemmelser vedrørende Aktieselskabsskatten, som i nogen Grad tog Sigte paa at fremme Konsolidering, Udbygning og Opsparing, har man desværre saa at sige fuldstændig fjernet med de seneste Ændringer i disse Skattelove. At gaa videre ad denne Vej vil uvægerligt hemme Beskæftigelsen og udvikle Arbejdsløsheden.

Lovforslagets § 42 indeholder en Skærpelse af den Forpligtelse, Arbejdsgiveren ifølge den gældende Lov har til at tilbageholde Skatterestancer i Lønninger for ugifte Funktionærer og Arbejdere. Erhvervene indser, at der kan være Anledning til at træffe særlige Foranstaltninger, der tilsikrer, at ogsaa de mindre Skattebeløb indgaar, men naar de nugældende Bestemmelser, som kun gælder ugifte Arbejdere, efter Lovforslaget udvides til ogsaa at gælde de gifte, maa Erhvervene indtrængende henstille, at den gældende Lov i alle Tilfælde ikke yderligere ændres derhen, at Begæring om Tilbageholdelse af Lønning kan stilles allerede paa det Tidspunkt, da Udpantning *kan* finde Sted, uden at en saadan Udpantning behøver at være forsøgt, saaledes som den bestaaende Lovgivning kræver det.

Den foreslaaede Ændring er uheldig. Den vil hurtig føre til, at Skattevæsenet i alle Tilfælde, hvor Skatten ikke indløber paa normal Vis, henvender sig til Arbejdsgiveren, hvis Arbejde og Udgifter ved denne Virksomhed som Skatteopkræver vil stige betydeligt. Under den nugældende Ordning tilskynder Truselen om Fogedens Besøg og de ved en Udpantningsforretning medfølgende Ubehageligheder mange til selv at indbetale deres Skat. Anderledes bliver det, naar dette Incitament fjernes. Arbejdsgiverens Pligt er allerede nu strakt vidt, og man maa paa det alvorligste henstille, at Rammerne for denne Forpligtelse ikke yderligere udvides.

Nedenstaaende Oplysninger fra en af vore større Virksomheder, som angiver Antallet af Begæringer om Tilbageholdelse af Lønnen og Antallet af Rater i Forbindelse med Antallet af gifte og ugifte Arbejdere, viser, at Antallet af Begæringer her er mere end 40 pCt. af de ugifte Arbejders Antal, og at disse Begæringers Antal, naar de gifte inddrages under Bestemmelserne, uden Tvivl vil seksdobles.